

Αριθμός 135

ΟΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΙ
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47
ΚΑΙ 89 ΤΟΥ 1970, 87 ΤΟΥ 1972 ΚΑΙ 73 ΤΟΥ 1979)

Κανονισμοί έκδοθέντες δυνάμει τῶν άρθρων 8 καὶ 37.

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Λεμεσοῦ, ἐνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένης εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν άρθρων 8 καὶ 37 τῶν περὶ Δήμων Νόμων τοῦ 1964 ἕως 1979 καὶ οἰουδήποτε ἐτέρου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντες Κανονισμοὺς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Λεμεσοῦ τοῦ 1981 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λεμεσοῦ 1965 ἕως 1980 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Λεμεσοῦ τοῦ 1965 ἕως 1981.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτον (1):
3. 6.1965
21. 7.1967
10. 1.1969
13. 6.1969
18. 9.1970
26. 3.1971
21. 7.1972
23. 3.1973
31. 5.1974
17. 1.1975
18. 4.1975
29. 8.1975
7.11.1975
2. 4.1976
18. 3.1977
13. 5.1977
1.10.1978
25. 7.1980.

2. Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς ἢ ἔκφρασις «Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962» σημαίνει τοὺς περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμοὺς 1953 μέχρι 1962 τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λεμεσοῦ τοῦ 1965 καὶ περιλαμβᾶναι οἰανδήποτε τροποποίησιν τῶν ρηθέντων περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 γενομένην διὰ τῶν βασικῶν κανονισμῶν.

3. Οἱ Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ Κανονισμοῦ 204 καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος Κανονισμοῦ:

«204. Ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου τινός, ὅστις κατέχει συντάξιμον θέσιν καὶ δὲν ὑπηρετεῖ ἐπὶ δοκιμασίᾳ ἢ ἐπὶ συμβολαίῳ, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους τοῦ ἀποθανόντος εἴτε φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δι' ἐν ἔτος συνταξίμους ἀπολαβάς του, εἴτε τὸ φιλοδώρημα, τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπέλεξε συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 203, οἷον οἰουδήποτε ποσὸν εἶναι τὸ μεγαλύτερον.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «ἐξαρτωμένοι» σημαίνει τοιαῦτα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποθανόντος, ἅτινα ἐξ ὀλοκλήρου ἢ ἐν μέρει ἐξηρτῶντο ἐκ τῶν ἀπολαβῶν τούτου κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.»

4. Οἱ Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 202 τοῦ κάτωθι Κανονισμοῦ:

«202Α.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὅταν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραύματος τὸ ὅποιον ὑπέστη::

- (α) ἐν τῇ ἐνεργῶ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ·
- (β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ
- (γ) λόγω περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσι εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ἐνῶ διετέλει ἐν ὑπηρεσίᾳ,

τὸ Συμβούλιον δύνανται νὰ χορηγήσῃ ἐπιπροσθέτως πρὸς τῷ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 204 τυχὸν χορηγηθὲν εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους αὐτοῦ φιλοδώρημα:

- (i) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς αὐτὴν — ἐφ' ὅσον παραμένει ἀνύπανδρος — ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἐξηκοστὰ (10/60) τοῦ μισθοῦ του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα·
- (ii) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ἐν ἕκτον τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένης συντάξεως·
- (iii) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ τέκνον ἢ τέκνα, ἀλλὰ δὲν καταλείπῃ χήραν ἢ δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένου·
- (iv) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ τέκνον ἢ τέκνα καὶ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς ὑποπαραγράφου (i) τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἡ χήρα ἀκολούθως ἀποθάνῃ, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου τῆς χήρας ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς ὑποπαραγράφου (ii) τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (v) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος δὲν καταλείπῃ χήραν ἢ ἐάν δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, καὶ ἐάν ἡ μήτηρ του ἐξηρτάτο πλήρως ἢ κυρίως ἐξ αὐτοῦ διὰ τὴν συντηρήσιν της, σύνταξιν εἰς τὴν μητέρα, ἐφ' ὅσον αὕτη στερεῖται ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως, ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὴν σύνταξιν ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχε χορηγηθῆ εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ:

Νοεῖται ὅτι—

- (α) Σύνταξις δὲν εἶναι πληρωτέα δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου καθ' οἰονδήποτε χρόνον διὰ πλεῖονα τῶν τριῶν τέκνα·
- (β) εἰς περίπτωσιν συντάξεως χορηγηθείσης δυνάμει τῆς ὑποπαραγράφου (v) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐάν ἡ μήτηρ εἶναι χήρα κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως καὶ ἀκολούθως νυμφευθῆ ἐκ νέου, ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου· ἐάν δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἡ μήτηρ ἔχη ἄλλους ἐπαρκεῖς πόρους συντηρήσεως, ἡ σύνταξις αὕτη τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον ἠθέληεν ὀρίσει·
- (γ) σύνταξις χορηγηθεῖσα εἰς θῆλυ τέκνον δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου τερματίζεται ὅταν τὸ τέκνον νυμφευθῆ·

(δ) Το Συμβούλιον δύναται νά διατάξη:

(ι) τήν συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, τὸ ὁποῖον καίτοι ἔπαυσε δικαιοῦμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη — καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιοῦτο εἰς σύνταξιν — πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἰατρικῶς καὶ καθιστῶσαν αὐτὸ ἀνίκανον νά κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Συμβουλίου, ἐάν τοῦτο καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νά κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(ιι) τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων (α) καὶ (γ) τῆς παρούσης ἐπιφυλάξεως, τὴν καταβολὴν συντάξεως διά τέκνον τὸ ὁποῖον ἀνεξαρτήτως ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ὑποφέρει ἐκ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀναπηρίας πιστοποιουμένης ἰατρικῶς καὶ καθιστῶσης αὐτὸ ἀνίκανον νά κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.:

Νοεῖται ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται, εἰς ἑκάτεραν τῶν περιπτώσεων, νά διατάξῃ τὸν τερματισμὸν τῆς συντάξεως καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἐάν ἱκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νά κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(2) Οἰαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μειοῦνται κατὰ ποσοὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον (1/3) τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

(3) Οἰαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ παντὸς λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θά ὑπερβαίνωσι τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 16 ἐτῶν ἢ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης ἀλλὰ κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 19 ἐτῶν καὶ φοιτᾷ εἰς σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἐξασκεῖται ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου δι' οἰονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νά ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ ν' ἀφιεροῖ εἰς τὴν φοίτησιν ἢ ἐξάσκησιν τὸ σύνολον τοῦ χρόνου του. Ὁ ὅρος περιλαμβάνει—

(α) τέκνον γεννηθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως

(β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ

(γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προαναφέρθη.

(5) Αί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν εφαρμόζονται έν περιπτώσει θανάτου υπαλλήλου όταν ή χήρα ή τά τέκνα αὐτοῦ ή ἀμφοτέρα δικαιούνται εις συντάξεις δυνάμει τῶν Κανονισμῶν 216Α ἔως 216Δ τῶν παρόντων Κανονισμῶν:

Νοεῖται ὅτι ἔάν αἱ δυνάμει τῶν ὡς εἴρηται Κανονισμῶν 216Α ἔως 216Δ χορηγητέαι συντάξεις εἶναι συνολικῶς μικρότεραι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις.»

5. Οἱ Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962 τροποποιούνται διά τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 216 τῶν κάτωθι Κανονισμῶν:

«216Α.—(1) Διά τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν 216Α ἔως 216Κ ἔκτος ἔάν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου:

«Μισθός» σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν υπαλλήλου τινός, ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ ὁσάκις τοιαύτη ἔγκρισις δέν εἶναι ἀναγκαία, τὸν ἐτήσιον μισθὸν υπαλλήλου, ὡς ὁ μισθὸς οὗτος ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ περιλαμβάνει ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ ἐκάστοτε καταβαλλομένου τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος:

Νοεῖται ὅτι ὁ μισθὸς υπαλλήλου ὁ ὁποῖος ἤσκησε δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 216Κ τῶν παρόντων Κανονισμῶν, μειοῦται κατὰ ἕξ καὶ ἕν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν (6¼%) διά τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

«ὀρισθεῖσα ἡμέρα» σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν παρόντων Κανονισμῶν

«συντάξιμος υπάλληλος» σημαίνει υπάλληλον ὑπηρετοῦντα ὑπὸ μόνιμον ιδιότητα ὁ ὁποῖος δικαιούται δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 194 εἰς σύνταξιν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του·

«συνταξιούχος» σημαίνει υπάλληλον εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του·

«ὑπηρεσία ἀνευ εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν διά τὴν ὁποῖαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς ὀρίζονται ἐν τῷ Κανονισμῷ 216Θ δέν καταβάλλονται·

«ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας διά τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς προνοεῖται, ἐν τῷ Κανονισμῷ 216Η, ἢ ὑπηρεσίαν διά τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 216Θ.

(2) Πᾶσα λέξις ἢ πᾶς ὅρος χρησιμοποιούμενος εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς καὶ μὴ ὀριζόμενος ἐν αὐτοῖς ἔχει, ἔκτος ἔάν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου, τὴν ὑπὸ τοῦ Μέρους XVI ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἔννοιαν.

216Β. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἄρρενος συνταξίμου υπαλλήλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζονται οἱ παρόντες Κανονισμοί, ἢ ἄρρενος συνταξιούχου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ ἀποθανών») χορηγεῖται διά τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

(α) ὅταν καταλείπῃ χήραν, σύνταξις εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «σύνταξις χήρας»)· καὶ

(β) ὅταν εἶχε σύζυγον καθ' οἰονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου του εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορη-

γείται ή δυνατόν νά χορηγηθῆ εἴτε ὄχι), σύνταξις πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καὶ εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «σύνταξις τέκνων»):

Νοεῖται ὅτι, διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν παρόντων Κανονισμῶν, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ' ὅτου ἔπαυσε νά εἶναι ὑπάλληλος, πᾶσα δὲ εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς ἀναφορὰ εἰς γάμον, σύζυγον, χήραν ἢ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

216Γ. Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐκτὸς ἐάν—

(α) ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιούχος·

(β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιοῦτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Μέρους XVI (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι)· ἢ

(γ) ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καὶ, ἐάν εἶχε τότε ἀφυπηρετήσει δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 206 θὰ ἐδικαιοῦτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως.

216Δ.—(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγεῖται ἐάν ἡ χήρα κατὰ ἢ μετὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρός, ἢ ἐάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανενυμφεῦθη· ἐάν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἢ χήρα ἐπαναυμφευθῆ, ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

216Ε.—(1) Ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

(α) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν (1/1760) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Μέρους XVI δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν· ἢ

(β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἓν τρισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν (1/3520) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Μέρους XVI δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν:

Νοεῖται ὅτι, ἐάν ὁ συντάξιμος ὑπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 206 συμπληρώσει ὑπηρεσίαν δέκα ἢ περισσοτέρων ἐτῶν ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπληρώσας εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν ὡς καθορίζεται ἐν τῷ Κανονισμῷ 216Α. Ἐάν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορὰ μεταξύ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 206 καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρετήσεως αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσι ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας συντάξεως:

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νά ὑπερβῆ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρητήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης συντάξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος.

(3) Ἡ ἐλαχίστη δυνάμει τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πενήντα δύο λίραι (£52) ἑτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἕξ λίρας (£26) ἑτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποῖα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως.

216ΣΤ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (6).

(3) Δὲν δικαιούνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος ἢ υἰοθετηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἰοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετὸν, υἰοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ,

ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾶτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «Τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδόμενην ἔννοίαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (4) τοῦ Κανονισμοῦ 202Α.

(7) Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ :

(i) τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ὄν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἱατρικῶς, καὶ καθιστώσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(ii) τὴν καταβολὴν συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον ἀνεξαρτήτως ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ὑποφέρει ἐκ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀναπηρίας πιστοποιουμένης ἱατρικῶς καὶ καθιστώσης αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν :

Νοείται ότι το Συμβούλιον δύναται, εις έκαστέραν τῶν περιπτώσεων, νὰ διατάξῃ τὸν τερματισμὸν τῆς συντάξεως καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἔαν ἰκανοποιηθῇ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίζῃ πὰ πρὸς τὸ ζῆν.

216Ζ.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰουδήποτε ὑπαλλήλου ἀλλὰ—

- (α) τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων καὶ
 - (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
 - (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἄπασα ἢ οἰονδήποτε τμήμα αὐτῆς καταβάλλεται, χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.
- (2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλείπῃ χήραν, ἢ, ἔαν καταλείπῃ χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50%) μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς αὐτὴν δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλείπῃ χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα (2/3) τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς αὐτὴν δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἐν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 216Ε διατάξεις.

216Η.—(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς «εἰσφορεῖς») καταβάλλουσιν εἰσφορά δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένας ὡς «περιοδικαὶ εἰσφοραὶ») :

- (α) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν παρόντων Κανονισμῶν·
- (β) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται—

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως, ὁ ὁποῖος διετελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας μέχρις ὅτου παύσει νὰ εἶναι ὑπάλληλος·
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εἰσφορεὺς καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις ὅτου παύσει νὰ εἶναι ὑπάλληλος.
- (3) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ εἰσφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιεστέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλλ.

(4) Ἐὰν εἰσφορεὺς διατελῇ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἠλαττωμένων ἀπολαβῶν ἢ ἀνευ ἀπολαβῶν ἢ διατελῇ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εἰσφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ἀπολαβῶν τοῦ εἰσφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἀνευ ἀπολαβῶν εἰσφορεὺς δὲν καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς, τοῦ τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαβῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας ὁ Δήμαρχος ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὀρίσει.

(6) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2) οὐδεὶς εἰσφορεὺς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ποσὸν ἀντιπροσωπεῖον περισσότερας τῶν τετρακοσίων τεσσαράκοντα μηνιαίων εἰσφορῶν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ οἰωνδήποτε εἰσφορῶν καταβληθεῖσῶν ἢ θεωρουμένων ὡς καταβληθεῖσῶν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 216Θ.

216Θ.—(1) Πᾶς εἰσφορεὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύνανται, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς δι' οἰωνδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου 1 τοῦ Κανονισμοῦ 216Ε καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφοραὶ εἶναι πρὸς ἓνα καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς μισθοῦ τοῦ εἰσφορέως δι' ἑκάστον συμπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλόγιαν δι' ἑκάστον συμπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς. Αἱ εἰσφοραὶ αὗται δύνανται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἀρχικὴ εἰσφορά») εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρητήσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «τελικὴ εἰσφορά»).

(4) Ἐὰν ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκήσει δικαίωμα

έκλογής δυνάμει τής παραγράφου (2), θεωρείται ούτος ως άσκήσας τὸ τοιοῦτον δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τής προηγουμένης συντάξιμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 204 καταβλητέου εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς ὑπάλληλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυναμένην νὰ λογισθῇ διὰ σκοποὺς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, δύναται, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' ὅτου καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου ὅσην ὁ Δήμαρχος ἤθελεν ἐν οἰανδήποτε ειδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς καθωρισμένας εἰσφοράς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμέναι εἰσφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει ἡ παράγραφος (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τής παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 216Ε, καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τής παραγράφου (2) ἐκλογὴ.

2161.—(1) Ἐάν—

- (α) εἰσφορέυς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος καὶ δὲν εἶχε νυμφευθῇ καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν περίοδον τής ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἢ
- (β) εἰσφορέυς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιούται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ ΜΕΡΟΥΣ XVI,

τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εἰσφορῶν του καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τής περιπτώσεως, εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους αὐτοῦ.

(2) Ἐάν ἡ σύζυγος εἰσφορέως ὅστις κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὔτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρετήσῃ αἱ ἀπὸ τοῦ θανάτου τής συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν, ἢ ἀναλόγως τής περιπτώσεως εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορὰ δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἧσπαξ ἐπὶ τής συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσει του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορὰ ὅταν οὔτος εἶναι ἄγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ἢ ὅταν σύνταξις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσακις οἰαδήποτε εἰσφοραὶ δέον νὰ ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιστρέφονται αὐταὶ μεθ' ἀπλοῦ τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐκάστοτε καθορίσει.

(5) Ἀπασαὶ αἱ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 216Η περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ ἅπασα αἱ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 216Θ ἀρχικαὶ καὶ τελικαὶ εἰσφοραὶ εἰσρέουν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων.

216Κ. Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτῶν, οἱ παρόντες Κανονισμοὶ ἐφαρμόζονται—

- (α) εις πάντα ἄρρενα υπάλληλον ἐν τῇ δημοτικῇ ὑπηρεσίᾳ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος υπάλληλος :

Νοεῖται ὅτι—

Πᾶς τοιοῦτος υπάλληλος δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Δήμαρχον, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

- (β) εις πάντα ἄρρενα υπάλληλον ἐν τῇ δημοτικῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.»

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν παρόντων Κανονισμῶν θεωρεῖται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1977.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Υ.Ε. 646/59/6.)